

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 16 FEBRUARIE 1977¹

**Confédération française démocratique du travail (CFDT)
împotriva Consiliului Comunităților Europene**

Cauza 66/76

În cauza 66/76,

CONFÉDÉRATION FRANÇAISE DÉMOCRATIQUE DU TRAVAIL (CFDT), cu sediul la Paris, reprezentată de secretarul său general, domnul Edmond Maire, asistat de Maître Pierre Edouard Weil, avocat la Cour de Paris, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul lui Maître Vogel, avocat la Curte, 30, rue Goethe,

reclamantă,

împotriva

CONSILIULUI COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentat de consilierul său juridic, domnul Antonio Sacchetti, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Van den Houten, directorul Serviciului Juridic al Băncii Europene de Investiții, 2, place de Metz,

pârât,

având ca obiect anularea deciziei Consiliului din 1 iunie 1976 și a refuzului Secretarului General al Consiliului din scrisoarea acestuia din 1 iulie 1976 de a prezenta Consiliului candidaturile depuse de CFDT în vederea formării comitetului consultativ menționat la articolul 18 din Tratatul CECO,

CURTEA,

constituită din domnii H. Kutscher, președinte, P. Pescatore, președinte de cameră, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: domnul G. Reischl
grefier: domnul A. Van Houtte,

pronunță prezenta

¹ Limba de procedură: franceza.

HOTĂRÂRE

1 Prin acțiunea depusă la Curte la 14 iulie 1976, Confédération française démocratique du travail (CFDT) a solicitat anularea deciziei Consiliului din 1 iunie 1976 (JO 1976, L 149, p. 12) „privind desemnarea organizațiilor reprezentative care trebuie să stabilească listele candidaților” pentru comitetul consultativ menționat la articolul 18 din Tratatul CECO;

2 prin același act, CFDT a solicitat anularea refuzului Secretarului General al Consiliului din scrisoarea acestuia din 1 iulie 1976, de a prezenta Consiliului candidaturi care îi fuseseră propuse de către CFDT în scrisoarea sa din 4 iunie 1976, pentru unul din posturile care urmau să fie atribuite organizațiilor reprezentative ale lucrătorilor pentru Franța;

3 în sprijinul cererilor sale, reclamanta susține că excluderea sa începând cu 1966 din câteva organizații reprezentative ale lucrătorilor desemnate să ocupe în comitetul consultativ unul din locurile atribuite Franței constituie o încălcare a dispozițiilor Tratatului CECO, în special a articolului 18;

4 întrucât, printr-o cerere depusă la 20 septembrie 1976, pârâtul a invocat excepția de inadmisibilitate, în temeiul articolului 91 din Regulamentul de procedură;

5 în sprijinul acestei excepții, aceasta susține că nici articolul 33, nici articolul 38 din Tratatul CECA nu permit CFDT să prezinte o astfel de acțiune și aceasta concluzionează că cererea ar trebui respinsă ca inadmisibilă, fără a se intra în dezbateră fondului;

6 CFDT a contestat temeinicia acestei excepții, susținând în special faptul că admisibilitatea acțiunii decurge din principiul fundamental de la articolul 31 din Tratatul CECO, conform căruia „Curtea asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea prezentului tratat și a regulamentelor de punere în aplicare”;

7 de asemenea, aceasta susține că, în lipsa unor posibilități reale de acțiune în ordinea internă, inadmisibilitatea acțiunii înaintea Curții de Justiție riscă să devină denegare de dreptate;

8 principiile invocate de către reclamantă, chiar dacă necesită o interpretare mai largă a dispozițiilor referitoare la sesizarea Curții, cu scopul de a asigura protecția juridică a persoanelor de drept privat, nu îi permit întotdeauna Curții să modifice în nume propriu limitele competenței sale;

9 în conformitate cu articolul 38 din Tratatul CECO, deliberările Consiliului nu pot fi anulate de către Curte decât la cererea unuia dintre statele membre sau a Comisiei;

10 întrucât a fost introdusă de un alt titular decât cei definiți la articolul menționat, acțiunea nu îndeplinește, așadar, o cerință esențială de admisibilitate impusă de această dispoziție;

11 articolul 33 din tratat, care permite dreptul de acțiune numai împotriva actelor Comisiei, nu se aplică prezentei spețe, unde este vorba despre o acțiune împotriva Consiliului;

12 de asemenea, chiar dacă dispozițiile Tratatului CECO nu îi dau reclamantei dreptul de acțiune directă împotriva deciziilor Consiliului, controlul de legalitate al Curții cu privire la validitatea actelor Consiliului rămâne, cu toate acestea, posibil, la inițiativa unei instanțe naționale, în condițiile prevăzute la articolul 41 din tratat;

13 în măsura în care este îndreptată împotriva scrisorii din 1 iulie 1976 a Secretarului General al Consiliului, temeiul juridic al acțiunii nu este reprezentat de articolele 33 și 38 citate anterior;

14 pe de altă parte, această scrisoare se limitează la confirmarea deciziei atacate a Consiliului și la amintirea procedurii urmate de acesta pentru numirea membrilor comitetului consultativ;

15 pentru aceste motive, este necesar să se respingă acțiunea ca inadmisibilă;

16 în sfârșit, în ceea ce privește cererea de suspendare a procedurii de reînnoire a membrilor comitetului consultativ, conținută în cerere, această cerere devine fără obiect de la data la care Curtea declară acțiunea inadmisibilă;

Cu privire la cheltuielile de judecată

17 Întrucât, în temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată;

18 întrucât, cu toate acestea, în temeiul articolului 69 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Curtea poate hotărî ca, pentru motive excepționale, fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată;

19 întrucât această ipoteză se referă la cazul unei asociații sindicale care acționează doar în scopul de a asigura respectarea cerinței de reprezentativitate, recunoscută în mod expres de articolul 18 din tratat;

pentru aceste motive,

CURTEA

hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**
- 2) **Fiecare parte este obligată la plata propriilor cheltuieli de judecată.**

Kutscher

Pescatore

Sørensen

Mackenzie Stuart

O'Keeffe

Bosco

Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 17 februarie 1977.

Grefier

A. Van Houtte

Președinte

H. Kutscher